

do_co_mo_mo_

Fișă minimală documentare 2003

Girată de organizația membră națională/regională: OAR

0.1 Fotografia clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii
descrie:Teatrul Național "Marin Sorescu"

sursa: Aurelian Stroe

data: 2008

1. Identitatea clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii:

1.1 numele actual:	Teatrul Național "Marin Sorescu"
1.2 variantă sau nume trecut	Teatrul Național din Craiova
1.3 numărul și numele străzii	Str. A.I. Cuza nr. 11A
1.4 oraș:	Craiova
1.5 regiunea/statul:	Dolj
1.6 cod poștal:	200585
1.7 țara:	România
1.8 cod topografic național	Lat:44°319300N Long:23°798900
1.9 clasificare/tipologie	REC
1.10 statut de protecție & data	Propusă pentru clasare – grupa valorică A,
categoria II- ARHITECTURĂ, din 2008

2 Istoria clădirii

2.1 rezumatul inițial/scop

După distrugerea în urma incendiului din 1923 a clădirii vechiului teatru din Craiova, terenul situat

do_co_mo_mo_

între Calea Craiovei și strada Alexandru Ioan Cuza a fost rezervat viitoarei construcții. În 1940 arhitectul Constantin Iotzu proiectează pe acest sit „Palatul Municipal și Teatrul Național”-proiect nerealizat. În 1958 are loc un concurs pentru clădirea Teatrului Național din Craiova – nefinalizat prin construire. Lucrarea este incredintată în 1967 arhitectului Alexandru Iotzu

2.2 date: contractare / recepția lucrării	Proiectare 1967- 1970; Finalizarea construcției 1972
2.3 arhitecți proiectanți și alții arhitect	Arhitectura: autor arh. Alexandru Iotzu Rezistență : ing. Mihai Barbaiani, ing. Florin Dabija Inst. electrice: ing. Alexandru Bădescu, ing. Valentin Marinescu. Inst. încălzire/ventilație:ing. Radu Patraulea, ing.Sanda Divari. Inst. sanitare: ing. Maria Popa. Elemente decorative: sculptor Doina Lie, Pictură: Nicolae Groza Tapiserie (cortină): Florica Vasilescu
2.4 alții asociați cu clădirea	
2.5 modificări importante cu datele aferente	
2.6 funcție actuală	Teatru
2.7 stare actuală	Bună

3 Descriere

3.1 descrierea generală

Clădirea cu o geometrie complexă, derivată dintr-un sistem de terase trepte și platforme care modelează relieful natural, este amplasată cu axa longitudinală paralelă cu cele două artere de acces și se percepe ca un volum cu dominantă orizontală, ce oferă fațade de egală importanță pe ambele laturi. Dinspre Calea București desfășurarea parcului, susține perspectiva ascendentă către teatru, ansamblul citindu-se ca o succesiune gradată a orizontalelor : platforme și amenajări, volumul propriu zis al foaielor și anexelor, volumul sălii și turnului scenei. Diferențierea spațială interioară se exprimă pe fațade printr-o ritmare armonioasă a anvelopantei vitrate – de la spațiul intim al accesului la marea vitrină către parc. Rîflajul euritmîc al sălii și turnului scenei, ce se regăsește în tratarea pereților laterali corespunzând anexelor, unifică volumul. Masivitatea compoziției este evitată prin cele două fante de lumină ce mărginesc orizontal pereții plini modelați, ce par astfel să plutească peste terasele inconjurătoare. Monotonia cornișei orizontale e dinamizată prin schimbările de direcție și prin vitrajul aproape continuu ce o subliniază.

În interior dispunerea asimetrică a foaielor, compuse pe o tramă hexagonală, este susținută de tratarea diferențiată cu denivelări și supanțe și urmărește traseul organic al circulației pietonale.

do_co_mo_mo_

Sala, cu o volumetrie spectaculoasă a plafonului , acuzând spațial forma centrată a amfiteatrului continuu, are accesul la cota scenei asigurând o comunicare perfectă cu spațiul de joc. Acesta a fost proiectat astfel încât să permită cele trei tipuri clasice de amenajare scenică italian, elisabetan și arenă.

Anexele scenei- pe tramă rectangulară- ocupă un corp compact, de dimensiuni considerabile. Spațiul de repetiții este folosit în prezent, în conformitate cu intenția inițială a autorului. ca sală experimentală.

3.2 construcție

Soluția structurală (cadre be beton armat , închideri de zidărie) fără să prezinte un grad mare de dificultate se remarcă prin realizarea supanțelor și denivelărilor, prin preluarea schimbărilor de direcție și prin realizarea dimensiunilor majore ale portalului scenei.

3.3 context

Amplasamentul destinat teatrului se situează între străzile Calea București și str. Alexandru Ioan Cuza (arteră de primă importanță a orașului) și prezintă o puternică denivelare între cele două artere (peste 7m), fiind delimitat lateral de două construcții masive; clădirea Universității și un bloc de locuințe. Speculând căderea de nivel autorul a creat un ansamblu urban cu terase, plantații și alei ce pun în valoare obiectul de arhitectură

4 Evaluare

4.1 tehnică

Inovațiile tehnice semnificative sunt cele legate de dotarea sălii de spectacol. Instalația specială cea mai spectaculoasă este cea de mecanică de scenă ce permite realizarea deschiderii variabile a cadrului scenic. Cadrul se poate modifica atât ca lățime (între 9 și 19 metri) cât și ca înălțime (între 5,50 și 7,00 metri).

Sala dispune de fante laterale de lumini și canal cu difuzoare pentru sunet rotitor, înglobate în placajul de lemn al pereților.

4.2 socială

Dotare urbană esențială, foarte bine primită de public încă de la deschidere și devenită emblemă a orașului, Teatrul Național din Craiova este unul dintre exemplele în care, calitatea excepțională a creației de arhitectură a stimulat dezvoltarea unei activități teatrale pe măsură.

4.3 culturală & estetică

Prin clădirea Teatrului Național din Craiova, Alexandru Iotzu a reușit să își concretizeze crezul arhitectural și să realizeze „o lucrare cât mai durabilă și esențială”, „cu o monumentalitate umană și nu grandilocventă”, personală dar nu străină locului, care preia din arhitectura locală exprimarea elegantă a

do_co_mo_mo_

volumelor. Dotare urbană și semnal principal al orașului , teatrul se înscrie armonios și firesc în țesutul urban , și în situl natural cu care constituie un ansamblu unitar desăvârșit

4.4 istorică

Construcția face parte din seria celor trei teatre construite în perioada 1964 – 1972 care vor marca atât evoluția arhitecturii cât și a artei teatrale românești contemporane. (Teatrul Național din București, Teatrul din Târgu Mureș și Teatrul din Craiova). Comparate deseori, cele trei obiecte de arhitectură pornesc de la evoluția spațiului teatral contemporan dar au de rezolvat , în același timp problema urbanistică a integrării în situl construit și cea a unei noi expresivități arhitecturale locale.

4.5 evaluare generală

Teatrul National din Craiova este reprezentativ pentru perioada anilor 1960-70, caracterizată de căutarea punerii în valoare a potențialului plastic structural al obiectului de arhitectură. Valoarea lucrării rezidă în compoziția spațială, proporțiile și plastica fațadelor ce exprimă variațiile scării spațiilor interioare, în vocabularul arhitectural personal rezultat din interpretarea subtilă a proporțiilor arhitecturii locale și nu din preluarea și reinterpretarea elementelor decorative. Raportarea armonioasă la cadrul natural și construit, continuitatea spațială interior-exterior obținută prin modelarea reliefului natural și insinuarea lui în interiorul clădirii, fac din teatru un exemplu singular în segmentul clădirilor social-culturale ale perioadei postbelice.

5 Documentare

5.1 principalele referințe

Carte

Alexandru IOTZU „Teatrul act de creație arhitecturală”, Editura Tehnică, București 1981

Articole

Alexandru IOTZU, “Teatrul National din Craiova” , Arhitectura, an 22, Nr.1 (146/1974) , pp. 17-22

Ascanio DAMIAN „Teatrele din Craiova și Targu Mureș”, Arhitectura, an 22, Nr.1 (146/1974) pp.13-15

do_co_mo_mo_

5.2 material vizual atașat
5.3 raportor/data

Ana Maria Hariton 2012

6 Examinarea raportului de către ISC/R

Numele membrului ISC examinator:

data examinării:

aprobarea:

grup de lucru nr. ref.:

NAI nr. ref. :

comentarii:

Fișă elaborată în cadrul proiectului Fundației Culturale Inform,

finanțat de Administrația Fondului Cultural Național

do_co_mo_mo_